

възвиси гласътъ си, и викна, и говори имъ: Послушайте мя, мъже Сихемски, и ще ви послуша Богъ. (8) И отидоха нѣкога си дърветата да помажатъ царь надъ себе си; и рекоха на маслиненото дърво: Царувай надъ насъ. (9) Но маслиненото дърво имъ рече: Да остави ли азъ тлѣстната си, чрънъ, която се почита Богъ и чловѣцитѣ, та да идя да началствувамъ надъ дърветата? (10) И рекоха дърветата на смоковницата: Ела ти и царувай надъ насъ. (11) Но смоковницата имъ рече: Да остави ли сладостта си и добриятъ си плодъ та да идя да началствувамъ надъ дърветата? (12) И рекоха дърветата на лозата: Ела ти та царувай надъ насъ. (13) И лозата имъ рече: Да остави ли виното си, което весели Бога и чловѣцитѣ, та да идя и да началствувамъ надъ дърветата? (14) Тогазъ рекоха всичкитѣ дървета на трънътъ: Ела ти та царувай надъ насъ. (15) И рече трънътъ на дърветата: Ако наистина вий мя помазвате царь надъ васъ, елате, приобгнете подъ еѣнката ми; ако ли не, огнь да излѣзе изъ трънътъ и да испояде Ливанскитѣ кедрѣ. (16) Сега прочее, ако направихте по истина и правда като турихте Авимелеха царь, и ако се обходихте добръ съ Иероваала и съ домътъ му, и ако му направихте споредъ достоинството на рацѣтъ му, — (17) защото отецъ ми ратува заради васъ, и хвърли животътъ си въ бѣда та ви избави отъ раката на Маднама; (18) а азъ и станяхте днесъ противъ домътъ на отца ми, и набихте синовѣтъ му, седмдесетъ мъже, върху единъ камикъ, и направихте Авимелеха, синътъ на рабинята му, царь на Сихемскитѣ мъже, защото ви е братъ, — (19) ако прочее направихте днесъ по истина и правда съ Иероваала и съ домътъ му, и радвайте се на Авимелеха, и нека се рада и той на васъ. (20) Ако ли не, Огнь да излѣзе изъ Авимелеха и да испояде Сихемскитѣ мъже и Милловитѣ

домъ; и огнь да излѣзе изъ Сихемскитѣ мъже и изъ Милловитѣ домъ и да испояде Авимелеха! (21) Тогазъ побѣгна Иотамъ и оттърва се та отиде въ Фиръ, и насади се тамъ отъ лицето на Авимелеха брата си. (22) И началствува Авимелехъ надъ Израила три години. (23) И спроводи Богъ дукавъ духъ между Авимелеха и Сихемскитѣ мъже, и станяха невѣрни Сихемскитѣ мъже на Авимелеха; (24) за да дойде насилството което стана на седмдесетѣ Иероваалови синове и да се върне кръвта имъ върху Авимелеха брата имъ който ги иска, и върху Сихемскитѣ мъже които укрѣпиха рацѣтъ му за да исколе братията си. (25) И туриха противъ него Сихемскитѣ мъже засади по върховетѣ на горитѣ та стблчиха всички които прѣмиваха близу при тѣхъ по пътятъ; и извѣсти се на Авимелеха. (26) И дойде Гаалъ Еведовий синъ и братията му та заманиха въ Сихемъ; и повѣриха се нему Сихемскитѣ мъже. (27) И изляоха въ полето и обреха лозията си, и истѣпкаха, и разнесоха се, и отидоха въ домътъ на свойтъ богъ, и ядоха и пиха, и прокѣпиха Авимелеха. (28) И рече Гаалъ Еведовий синъ: Кой е Авимелехъ, и кой Сихемъ, та да му работимъ? Не е ли той синъ Иеровааловъ? и не е ли Зевулъ настойникътъ му? Работѣте на мъжнѣтъ на Еммора Сихемовитѣ отецъ; а нему защо да работимъ ний? (29) Дано се дадохъ тѣзи людие подъ раката ми, и азъ бихъ изгонилъ Авимелеха. И рече на Авимелеха: Умножи войската си и излѣзъ.

(30) И чу Зевулъ, управительтъ на градътъ, думитъ на Гаала Еведовитѣ синъ, и распали се гнѣвътъ му. (31) И прати скрито вѣстители Авимелеху и рече: Ето, Гаалъ Еведовий синъ и братията му дойдоха въ Сихемъ; и, ето, тѣ подигатъ градътъ противъ тебе. (32) За това прочее стани прѣвъ нощъ, ти и люднѣтъ които съ съ тебе, та тури засади по полето. (33) И на утринта, щомъ нагрѣ-

1 Виж. 4 Цар. 14; 9.

2 Гл. 8; 22, 23.

3 Псал. 104; 15.

4 Евр. да се клатъ надъ.

5 Псал. 104; 15.

6 Иса. 30; 2. Дан. 4; 12. Осия 14; 7.

7 Ст. 20.

8 Иса. 19; 14.

9 4 Цар. 14; 9.

10 Псал. 104; 16.

11 Иса. 2; 13. 37; 24.

12 Иса. 31; 3.

13 Гл. 8; 35.

14 Ст. 5, 6.

15 Иса. 8; 6. Фил. 3; 3.

16 Ст. 15, 56, 57.

17 2 Цар. 20; 14.

18 1 Цар. 16; 14.

19 8; 9, 10. Виж.

20 Цар. 12; 15.

21 22; 26.

22 10; 15. 18; 19, и

23 др. Иса. 19; 2, 14.

24 Иса. 33; 1.

25 3 Цар. 2; 32. Евр.

26 9; 25. Псал. 7; 16.

27 Мат. 23; 35, 36.

28 Ст. 4.

29 1 Цар. 25; 10.

30 3 Цар. 12; 16.

31 Бит. 34; 2, 6.

32 2 Цар. 15; 4.